S'a dispus revizuirea procesului de ultraj al lui Corneliu Zelea Codreanu

Ministerul justiției comunică: Comisiunea pentru revizuirea proceselor politice și sancționarea magistraților vinovați, a dat decizia de mai jos prin care a dispus revizuirea procesului de ultragiu intentat lui Corneliu Zelea Codreanu de d. prof. Iorga.

Decizia Nr. 3, 31 Octomb. 1940.

COMISIUNEA

Având în vedere că prin sentința tribunalului militar al corpului II armată Nr. 150 din 19 Aprilie 1938, rămasă definitivă prin neatacarea ei cu recurs, Corneliu Z. Codreanu a fost condamnat cu aplicațiunea art. 53 cod. pen. și fără acordare de circumstanțe atenuante, la 6 luni închisoare corecțională și 2.000 lei amendă, pentru delictul de ultraj, ce a comis prin faptul că la 26 Martie 1938 i-a trimis profesorului N. Iorga, ministru secretar de stat în acel timp, o scrisoare, prin al cărei conținut ofensator aduce o gravă atingere onoarei și prestigiului său, în exercițiul funcțiunii.

Având în vedere că pentru stabilirea delictului de ultraj, tribunalul militar constată și motivează că din întreg conținutul scrisorii în care se vorbește între altele de comerțul legionar, se vede că aceasta este adresată profesorului Iorga, în calitate de ministru secretar de stat, iar nu aceleia de ziarist; că atunci când îi aruncă ofensa de incorect, precizează tribunalul că această incorectitudine reiese din imprejurarea că d-sa s'a informat de la „agenții mincinoși ai lui Armand Călinescu, ministru de interne, desigur referindu-se la un pretins concert între ministrul de interne și profesorul Iorga și ca o operă a întregului guvern din care făcea parte d-sa, — calitatea de funcționar public pe care o vizau aceste ofense, conturându-se mai precis prin sfârșitul scrisorii, în care se cuprind cuvintele: „Toți care v'ați asumat răspunderea unei sângeroase și nedrepte opresiuni", cuvinte care — spune tribunalul, — includ în rândul celor vizați și pe profesorul Iorga, în calitatea pe care o avea în guvern.

Având în vedere că potrivit decretului-lege Nr. 3326 bis publicat în Monitorul Oficial Nr. 233 ter. din 5 Octombrie 1940, comisiunea pentru revizuirea proceselor politice și sancționarea magistraților vinovați, va putea cerceta și trimite spre revizuire, procesele penale pentru infracțiuni cu caracter politic, definitiv judecate în ultimii 8 ani;

Având în vedere că din datele sentinței tribunalului militar rezultă că procesul de față îndeplinește aceste condițiuni, întrucât faptul pus în sarcina lui Corneliu Z. Codreanu, fiind în legătură cu activitatea sa politică, în care organizarea comerțului legionar forma un punct de program lovit prin închiderea localurilor de actul ministerului de interne, are un caracter politic, atât prin împrejurările în care a fost comis, cât și prin mobilul lui, în sensul art. 27 c. pen. iar pe de altă parte, este definitiv judecat în ultimii 6 ani.

Având în vedere că examinând scrisoarea adresată profesorului Iorga se vede că Corneliu Z. Codreanu, în partea primă a scrisorii, se plânge: 1) de actul arbitrar din 26 Martie 1938, al închiderii de către autorități a celor două restaurante dela Obor și liceul Lazăr și a magazinului de coloniale dela Obor; 2) de refuzul autorităților de a li se arăta ordinul scris, spre a vedea asupra cui cade răspunderea morală și juridică, ordin pe care însă dânsul îl identifică arătând că aparține ministrului de interne Armand Călinescu; 3) că închiderea restaurantelor le-a cauzat prejudicii materiale sângeroase și obligații cărora, nu le vor putea face față în nici un fel.

Că în partea a doua a scrisorii arată: că „acum 15 ani, când timpul manifesta șgomotos împotriva cuceririi judaice, domnii de azi, aceiași domni din guvernul de azi, le spuneau că nu vor rezolva problema ovreiască, decât apucându-se de comerț". Ori acum s'au apucat și, totuși, începând comerțul, este înăbușit scoțând o crimă din ceea ce înșiși ei îndemnau să facă".

Că, în partea a treia a scrisorii arată că profesorul Iorga, „care cu patru luni înainte dădea alarma, în linia comerțului creștin răpus de evrei și făcând apel, chiar la violență", acum „le murdărește gândurile lor curate și răpune pe români"; că, sub guvernarea fericită și creștină a I. P. S. Patriarhul Miron, nu mai există evrei, etc.... ci numai ei, care trebue să fie nimiciți prin orice mijloace, că ei n'au avut nici odată nici un cuvânt rău pentru profesorul Iorga, fiind cu respect și cu bună cuviință; că de câtva timp plouă cu articole de otravă că „între bliduri, fac comploturi, pun la cale revoluții îngrozitoare și vreau să ucidă oameni. Suflete de asasini, oameni cu revolverele în mână și în buzunar"...; că nu mai poate răbda și din marginile sale omenești cu care l-a respectat, îi strigă: „ești un incorect, ești necinstit sufletește"; că datoria elementară a unui om corect este să se informeze și la omul, care îl judecă, nu numai la agenții „mincinoși" ai lui Armand Călinescu; că nu se poate bate cu dânsul, dar îi strigă lovit: „ești un om necinstit sufletește, care ți-ai bătut joc pe nedrept de sufletele noastre".

Că, spre sfârșitul scrisorii arată:

„Voi care ați răspuns cu violență, împingându-ne la disperare și păcat, voi necinstiților sufletește, aflați că nu vom reacționa".

„Nu veți întâmpina nici dvs., domnule profesor Iorga și nici ceilalți toți, care v'ați asumat răspunderea unei sângeroase și nedrepte opresiuni, nu numai nici o violență, dar nici măcar o opunere".

Având în vedere că din examinarea în ansamblul conținutului scrisorii, mai sus rezumat, rezultă în esență că Corneliu Z. Codreanu, în cadrul general al unei expuneri a chestiunii închiderii magazinelor legionare, arată întâi că organele polițienești, în urma ordinului ministrului de interne Armand Călinescu, li-au închis cele două restaurante legionare dela Obor și liceul Lazăr și magazinul de coloniale, — și apoi, expunând că profesorul Iorga, altă dată sfătuitorul lor de a face comerț românesc, scriind articole, în care-i califică de complotiști și asasini, în legătură cu comerțul ce făceau este un incorect, un necinstit sufletește, pentru că una a povățuit în politică și ziaristică, crescând sufletele lor nevinovate în ideia „că numai așa vor rezolva problema evreiască, apucându-se de comerț și făcând comerț ca ei — și alta face acum, când ei s'ar fi așteptat să se informeze și la omul pe care îl judecă, nu numai la agenții ministrului de interne.

Având în vedere că, atât din acest examen de ansamblu, în care se văd cele două idei bine marcate, cât și din faptul că Corneliu Z. Codreanu arată că ministrul de interne Armand Călinescu este autorul ordinului de închiderea magazinelor legionare precum și din faptul că se referă la vechile sfaturi date de profesorul și ziaristul Nicolae Iorga, despre care spune că: „și-a bătut joc pe nedrept de sufletele lor nevinovate", rezultă în mod neîndoios, că ofensele ce-i aduce prin scrisoare, nu se referă la calitatea acestuia de ministru, ci la aceea de om politic și ziarist, fiind evident că motivul determinant al unei atari scrisori trimisă profesorului Iorga, a fost revolta determinată de atacurile prin presă ale acestuia, în care Corneliu Z. Codreanu vedea numai informațiuni neadevărate date de agenții ministrului de interne și care articole au putut determina luarea măsurilor de închederea magazinelor legionare.

Având în vedere că, dacă, în partea finală, Corneliu Z. Codreanu, se adresează profesorului Iorga și „către ceilalți toți, care și-au asumat răspunderea unei sângeroase și nedrepte opresiuni", aceasta o face spre a cuprinde pe toți adversarii mișcării legionare, lăsând însă evident separată și de sine stătătoare acea parte din corpul scrisorii în care se aduc ofense d-sale, în legătură cu articolele de gazetă.

Că, de altfel, în acest sens s'a apărat și Corneliu Z. Codreanu la interogatoriul ce i s'a luat și tot în acest sens au fost și declarațiile martorilor, profesorul Ion Găvănescul și profesorul Nae Ionescu, iar profesorul Iorga nu s'a prezentat în instanță și nu s'a produs altă împrejurare care să îndreptățească tribunalul a stabili în alt fel faptele.

Că, în aceste împrejurări, tribunalul militar stabilind în fapt că ofensele sunt aduse profesorului Iorga, în calitate de ministru, și nu aceleia de om politic și ziarist a făcut o greșită stabilire a faptelor și prin urmare cade sub revizuire în baza motivului prevăzut de art. 2 partea 2 din decretul lege Nr. 3326 bis din 5 Octombrie 1940.

Având în vedere că în drept pentru existența delictului de ultragiu individual îndreptat contra funcționarului **(art. 253 cod. pen.) se cer, în afară de alte elemente constitutive, următoarele cerințe esențiale:**

a) **Ofensa să se fi produs:**

fie „în timpul exercițiului funcțiunii", **adică chiar în momentul când funcționarul îndeplinea vreun act în exercitarea oficiului său,**

fie „pentru un fapt îndeplinit în exercițiul funcțiunii" **adică după ce se efectuase un act al funcțiunii, dar prilejuită de acest act.**

b) **Ofensa să fie comisă:**

fie „în prezența funcționarului", **adică când el este față în față cu ofensatorul,**

fie „prin mijloace de comunicare directă", **adică funcționaul să perceapă nemijlocit ofensa, deși nu se află în fața ofensatorului, de ex: o scrisoare, o comunicare telefonică, un articol de ziar, etc.**

Că, în speță, din examinarea scrisorii incriminate se poate constata că ea cuprinde un complex de relatări și aprecieri din care se desprind două reproșuri:

a) **Că măsura desființării comerțului legionar n'ar fi trebuit să intervină și că, în orice caz, ea nu trebuia să fie executată în chipul în care s'a făcut.**

b) **Că, cei care au luat această măsură, au putut fi înrâuriți de articolele pe care d.** Iorga le-a scris **și prin care făcea o critică severă comerțului legionar.**

Ori, primul reproș nu privea decât exercițiul funcțiunii sale de secretar de stat și nici nu se referea la vreun act al acestei funcțiuni.

Că, deci, din acest punct de vedere, faptul nu poate constitui un ultragiu individual în sensul art. 253 cod. penal.

Că, cel de al doilea reproș privește nu funcțiunea de secretar de stat a d-lui profesor Iorga ci activitatea d-sale particulară de îndrumător al opiniei publice ca om politic și ziarist.

Că, cuvintele ofensatoare nu pot, deci, întregi nici în acest caz elementele delictului de ultragiu.

Având în vedere, că prin sentință se discută și ofensa adusă guvernului.

Că, în speță, nu s'ar putea vorbi nici de delictul de ultragiu colectiv, din art. 254 cod penal, adică de o ofensă proferată la adresa întregului guvern, **fiindcă pentru existența acestui ultragiu legea cere în mod restrictiv ca:**

a) **ofensa să fie făcută** în prezența autorității **și**

b) **în** exercițiul funcțiunii acesteia.

Că, deci, nu se admite cazul ultragiului colectiv decât ofensa în prezență, **și comisă chiar** în momentul **când autoritatea își îndeplinește atribuțiunile.**

Ori, aceste două cerințe esențiale lipsesc în speță, reproșurile care ar putea fi privite ca adresate întregului guvern fiind formulate în neprezența autorității **și după ce s'a efectuat un act al funcțiunii sale.**

Că, față de cele arătate mai sus instanțele militare au făcut în speță o greșită aplicare a legii care constitue cazul de revizuire prevăzut de art. 2 punctul 3 din decretul lege nr. 3326 din 5 Oct. 1940.

Având în vedere că, din cele ce preced rezultă că revizuirea este întemeiată pe greșita stabilire a faptelor și greșită aplicare a legii.

Văzând și după art. 2, 2 și 4 din decretul lege nr. 3326 bis din 5 Oct. 1940.

Pentru aceste motive:

DECIDE:

Admite în principiu revizuirea sentinței nr. 150 din 19 Aprilie 1938 a tribunalului militar al corpului II armată, prin care Corneliu Zelea Codreanu **a fost condamnat la 6 luni închisoare corecțională, 2.000 lei amendă pentru delictul de ultragiu, prevăzut de art. 253 cod penal.**

Dispune înaintarea dosarului comisiunii de judecată de pe lângă Inalta Curte de Casație și Justiție potrivit art. 4 al decretului lege nr. 3326 bis din 5 Oct. 1940.

Dat astăzi la 31 Oct. 1940.

Pentru redeschiderea bisericei Stavropoleos din București

In urma aprobării forurilor superioare, străvechea biserică Stravopoleos din București se va deschide curând.

Intucât biserica a fost închisă și părăsită zeci de ani este lipsită de toate cele trebuitoare cultului. Bunii creștini care vor să scrie numele în cartea de aur a acestui străvechi altar spre pomenirea numelui lor sunt încunoștințați că pot veni la sfânta Biserică din strada cu acelaș nume (lângă Poșta Centrală) în orice zi dela ora 8 dimineața până la 8 seara unde pot lua informațiile necesare pentru donațiile ce doresc a face.

Obiectele strict necesare pentru deschiderea bisericii ar fi următoarele: un candelabru mare pentru mijlocul bisericii, două sfeșnice împărătești, patru sfeșnice purtătoare, două candele mari pentru icoanele împărătești, șase candele mici, una icoană mare cu hramul bisericii „S-ții Arhangheli Mihail și Gavril", alte icoane strict lucrate în stil ortodox, prezentând cele 12 prasnice împărătești, una icoană cu înviere pentru Sfântul Iconostas, odoarele sfinte (potir, disc, copie, steluță, cu prohovețele respective), toate învelitoarele pentru Sfânta Masă, o sfântă, un apostol, octoihul mare, minele pentru toate lunile și celelalte cărți de ritual, un sfânt epitaf, veștmânte preoțești precum și covoare.

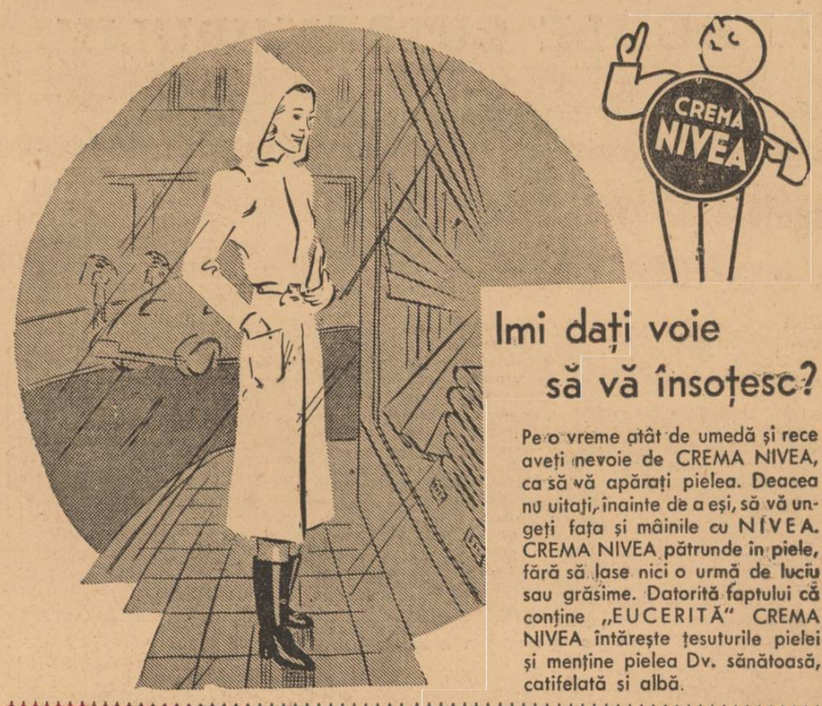

Imi dați voie să vă însoțesc?

Pe o vreme atât de umedă și rece aveți nevoie de CREMA NIVEA, ca să vă apărați pielea. Deacea nu uitați, înainte de a ieși, să vă ungeți fața și mâinile cu NIVEA. CREMA NIVEA pătrunde în piele, fără să lase nici o urmă de luciu sau grăsime. Datorită faptului că conține „EUCERITĂ" CREMA NIVEA întărește țesuturile pielei și menține pielea Dv. sănătoasă, catifelată și albă.

Cel mai bătrân om din Turcia

Istanbul, 18 (Rador). — In Turcia a fost descoperit omul cel mai în vârstă din această țară.

Este vorba de un bătrân locuind în satul Mumtaziye, de lângă Izmid, care are 152 de ani.

El are trei fii, care au trecut de 100 de ani și mai multe duzini de nepoți și strănepoți.

Bătrânul este încă sănătos. El poate să se plimbe pe jos timp de mai multe ore pe zi.

LOPEȚI și CASMALE
de fabricație germană, la prețuri foarte convenabile
IN DEPOZIT LA
Simion MICHAILESCU Ssorii S.A.R.
BUCUREȘTI, Str. TEILOR 20, Telefon 3-59-19 331

la migrenă: NEVRALGINE JURIST

Alte considerațiuni asupra cutremurului dela 10 Noembrie

de IOAN G. POPESCU
profesor la Universitatea din București

In urma celor ce am scris în „Universul" din ziua de 15 Noembrie cu privire la cutremurul de Duminecа trecută, mi s'au pus foarte multe întrebări la cari voi căuta să răspund rând pe rând. Una mai ales cere un răspuns mai grabnic: Ce ne îndreptățește să afirmăm că după toate probabilitățile nu vom mai avea curând un cutremur puternic?

Intrebarea aceasta mi-a fost pusă într'un cerc de prieteni, unde, unul dintre ei, dupăce a accentuat: „va să zică după toate probabilitățile", a continuat: „Dacă d-ta afirmi că nu se poate prevedea nici odată producerea unui cutremur, cum poți să știi că nu se va produce un asemenea cutremur, în curând?

Intrebarea prietenului meu este îndreptățită numai în aparență, nu însă și în realitate.

Voi explica mai întâi de ce am spus că după toate probabilitățile nu vom mai avea deocamdată sguduiri mari ale pământului.

In știință nu putem afirma ceva, cu toată siguranța, decât dacă ne întemeiem pe o lege stabilită bine, prin multe observațiuni și îndelungate experiențe. O asemenea lege ne îngăduie să prevedem ce se va întâmpla în toate cazurile la care se poate ea aplica. Voi da un exempiu simplu: observația și experiența ne-au arătat că orice corp lăsat liber la o înălțime oarecare, cade pe pământ. Așa fiind, ori de câte ori vom da drumul la un obiect pe care îl ținem în mână, vom putea afirma dinainte, cu siguranță, că el va cădea pe pământ.

In seismologie nu s'au putut stabili legi, nici chiar aproximative, așa încât nu poate fi vorba de siguranță în stabilirea înlănțuirii fenomenelor. De aceea, în lipsă de legi, folosim materialul de observație și cercetând toate cazurile asemănătoare putem trage concluziuni probabile.

Lipsa de legi și reguli precise în știința cutremurelor ne împiedecă, așa dar, de a prevedea cutremurele. Acestea nu ne dau de veste, din vreme, în nici un fel. Ele se pregătesc în liniște, în adâncurile pământului, fără ca noi să putem bănui unde și când se face această pregătire și se deslănțuește pe negândite, fără să putem ști ce cauze au intervenit ca să le deslănțuiască.

Iată dar de ce nimeni nu poate prevesti un cutremur.

Rezultatele pe cari le-au dat încercările făcute mai ales în Japonia, de a se instala în puțuri foarte adânci microfoane sensibile, cari să vestească cele mai mici trosnituri ale stratelor pământului în frământare, nu au dat totdeauna rezultate mulțumitoare.

Așa dar nu avem nici mijlocul sigur de a anunța cutremurul încă din timpul pregătirii lui.

Indată însă ce s'a produs un cutremur, fenomenele ce-i urmează ne permit să tragem oarecari concluziuni.

Toate aceste concluziuni se întemeiază pe de o parte pe cele ce știm despre fenomenul însuși al producerii cutremurului, iar pe de altă parte pe compararea lui cu alte cutremure anterioare, asupra cărora avem observațiuni îndestulătoare.

Un cutremur ca acela care s'a întâmplat la noi, la 10 Noembrie, este datorit deplasării și așezării stratelor adânci ale pământului Numai aceste cutremure, de origine tectonică, au efecte puternice la distanțe atât de mari. In cazul cutremurului de acum așezarea pare a se fi întâmplat dealungul faliei ce merge din Cotul munților Vrancei, prin Focșani și Galați, până spre Insula Șerpilor.

Așezarea stratelor se face, de obiceiu, dintr'odată; numai rareori două cutremure mari se succed la interval de câteva zile, sau de câteva săptămâni, dar și în acest caz epicentrul nu este în același loc ci în alt loc, pe aceiași falie sau pe o falie învecinată.

Se pare că epicentrul cutremurului dela 22 Octombrie se găsea chiar în regiunea Munților Vrancei, iar al celui dela 10 Noembrie ceva mai spre răsărit, pe la Focșani.

Mai sunt și alte falii în țara noastră, dar dela nici una nu pornesc cutremure mari, ca acesta de pe urmă.

Trei cutremure mari, la intervale mici, sunt cu totul excepționale chiar în regiuni bântuite mult mai des de asemenea nenorociri, cum ar fi Japonia sau insulele Polinesiei.

La noi cutremurul din Octomvrie a atins aproape gradul 8, iar cel din Noemvrie gradul 9. După câte știm este singura dată când două cutremure puternice se urmează după un timp atât de scurt.

După cutremurele mari urmează însă, mai totdeauna, serii mai lungi sau mai scurte de cutremure slabe. Acestea de pe urmă, numite replici, se succed la intervale din ce în ce mai mari, până când încetează cu totul. Ele corespund la așezări ale unor strate mai mici dislocate din cauza cutremurului principal.

Așa s'a întâmplat și după cutremurul de acum: i'au urmat o serie de cutremure slabe, timp de câteva zile. Această serie pare chiar că s'a sfârșit.

Iată dar, pe ce ne întemeiem când afirmăm că după toate probabilitățile, nu vom mai avea prea curând să suferim de pe urma unui cutremur puternic. Repet: nici odată nu s'au întâmplat la noi în țară, trei cutremure mari, unul după altul.

Spre a sprijini această afirmațiune pe date sigure, voi alege din materialul ce am adunat asupra celor peste 700 de cutremure, despre cari avem informațiuni că au sguduit pământul țării noastre din cele mai vechi timpuri, până azi, toate exemplele de cutremure mari.

In anul 1590, la 30 Aprilie, a fost la Brașov un cutremur care a atins gr. 8, după cum ne arată în însemnările lor, cronicarii brașoveni: Benkner, Forgats și alții. In același an, la 10 August s'a mai întâmplat un cutremur aproape de gr. 7, iar la 22 Noembrie, încă unul, dar foarte slab.

In anul 1605, în ajunul Crăciunului, un nou cutremur a sguduit Brașovul. Acest cutremur care pare a nu fi depășit gr. 6 a fost urmat în noaptea și în zilele următoare de o serie de cutremure slabe.

In anul 1620, la 8 Noembrie, un cutremur violent a sguduit toată țara, întinzându-se, ca și cel de acum, până în Polonia și Rusia. Nu știm de loc dacă i-au urmat cutremure slabe. In orice caz alt cutremur puternic nu s'a mai simțit la noi decât în 1679, la 9 August.

In anul 1738, la 11 Iunie s'a simțit la București un cutremur, de gr. 7—8, urmat de o serie de cutremure slabe la 13, 16 și 30 Iunie.

La 6 Aprilie 1790, un cutremur de gr. 8 a sguduit Bucurestii, întinzându-se spre Nord, până în Rusia și Polona, iar spre sud până la Istanbul. El a fost urmat abia de câteva replici slabe.

Unul dintre cutremurele cele mai mari dela noi a fost acela de la 26 Octombrie 1802, care a făcut stricăciuni la București, unde a dărâmat turnul Colței și multe turnuri de biserici, și s'a întins dela Petrograd până în Grecia. El a fost urmat numai de replici foarte slabe, timp de două săptămâni.

In anul 1829, la 17 Noembrie s'a simțit în București un cutremur cam de gr. 4—5, urmat după 9 zile de altul ceva mai puternic, după care nu s'au simțit de cât câteva replici slabe.

Alt cutremur violent s'a întâmplat la 23 Ianuarie 1833, făcând mari stricăciuni cam în aceleași locuri pe unde a bântuit și cutremurul de acum. Și acela a fost urmat numai de câteva cutremure slabe, în zilele următoare.

Abia în anul 1892, la 14 Octombrie, s'a mai produs, numai în partea de sud-est a țării și mai ales în Dobrogea un cutremur de gr. 8, urmat de cutremure slabe în cursul lunilor Octombrie și Noembrie.

In anul 1894 două cutremure de gr. 7—8 au sguduit părțile de pe lângă Siret, în sudul Moldovei: unul la 4 Martie și altul la 31 August. Fiecare dintre ele a fost urmat de replici slabe.

In anul 1901, la 31 Martie s'a simțit la București un cutremur de gr. 5—6. In regiunea Balcic și Bazargic cutremurul acesta a atins gr. 8 și a fost urmat de foarte multe replici slabe.

La 25 Mai 1912 un cutremur, aproape de gr. 9, a făcut mari pagube la Focșani, dar la București nu s'a simțit decât de gr. 4. Și acesta a fost urmat de mai multe cutremure slabe.

La 26 Ianuarie 1916 s'a produs un cutremur de gr. 8 în munții Făgărașului, dar numai de gr. 4 la București. Acest cutremur a fost urmat de aproape 100 de cutremure slabe, cari au ținut până în luna Iunie.

In 1929, un cutremur de gr. 7—8 a făcut unele stricăciuni la București, și în multe alte orașe. El a fost urmat de câteva cutremure slabe.

Iată dar ,că din datele pe cari le avem noi, în România nu s'au observat decât foarte rar cutremure mari la intervale scurte. O serie de trei cutremure puternice nu s'a observat nici odată.

Așa fiind, de ce să ne îngrijorăm și să ne temem de un nou cutremur, cum fac, din păcate, mulți dintre noi, luându-se după svonuri absurde și după prezziceri neîntemeiate?

Chiar faptul că între anul 1590 și anul 1940, adică în timp de 350 de ani, s'au simțit la noi abia 15 cutremure mari, ne arată că nu avem nici un motiv de îngrijorare, mai ales că dintre aceste 15 cutremure ,abia două sau trei au fost de intensitatea celui de zilele trecute.

Este adevărat că acesta de pe urmă a fost, fără îndoială, cel mai puternic dintre toate ci a făcut cele mai mari stricăciuni și cele mai multe victime omenești, dar nimic nu ne îndreptățește să dăm crezare proorocirilor mincinoase și să ne pierdem liniștea și cursul.

Noui victime ale cutremurului in Prahova

Ploești, 18 Noembrie. Casa locuitorului Mihail Roșu, din comuna Tătaru, jud. nostru, cu toate că era grav avariată de cutremurul din noaptea de 10 Noembrie cor., a mai fost locuită de proprietar și familia sa.

Azi noapte casa s'a dărâmat, omorând doi copii: Maria de 3 ani și Stelian de 6 ani.

Parchetul a autorizat înmormântarea cadavrelor.

Conferința cu meseriașii patroni dela Camera de muncă

Cuvântarea d-lui Iasinschi, ministrul muncii, sănătății și ocrotirilor sociale

D. V. Iasinschi, ministrul muncii, sănătății și ocrotirilor sociale, a convocat Luni după amiază, la Camera de muncă, pe meseriașii patroni din Capitală, legionari sau prieteni ai mișcării, la o primă reuniune.

Au participat și câțiva mari industriași. De asemenea d. Gh. Ghițea, secretarul general al ministerului muncii.

CUVANTAREA D-LUI MINISTRU IASINSCHI

D. V. Iasinschi, ministrul muncii, sănătății și ocrotirilor sociale, deschizând ședința, a rostit următoarele:

V'am invitat astăzi, aici, pentru a lua un prim contact și a contribui la o apropiere care să ducă la realizările de care aveți nevoie în fiecare din activitățile dv.

Trebue să ne ocupăm de o serie întreagă de probleme ce nu au avut realizare până astăzi și să continuăm apoi activitățile în curs, cărora să căutăm a le aduce un progres, răvnit de domeniul acesta al meseriilor.

O problemă care se pune astăzi în prim rând, în domeniul muncii, este aceea a salarizării.

Ministerul, în împrejurările grele prin cari trecem, a luat măsura satisfacerii doleanțelor ce s'au formulat în această privință, fixând un minimum de salariu.

Aici, d-sa vorbește despre înțelegerea ce trebue să existe între patron și salariat.

Și de o parte și de alta să existe o tendință de ridicare cât mai sus — și asta într'o armonie cât mai perfectă între patron și salariat.

Patronii, să-și dea seama că și ei au fost salariați, că mulți din foștii patroni nu le înțelegeau viața și nevoile. In baza acestor adevăruri amintește să căutați a satisface cât mai bine cerințele celor ce le vor ține locul în branșa ce profesează.

Ucenicii și salariații, la rândul lor, să urmeze cu atenție și dragoste munca în ateliere, pentru a deveni maeștri vrednici, cu ambiție de a întrece pe cei dela cari au învățat meșteșugul.

Din această tendință de a deveni cât mai bun, nu poate câștiga decât meseria, cel care o prestează și, în general statul, care dorește să aibe în circulație elemente cât mai bune, cât mai pregătite și cari să se înțeleagă în mod armonios. Numai astfel vom putea duce viața statului spre realizările cari ne fac cinste oriunde în lumea aceasta.

O problemă ce trebue să ne intereseze pe noi, ca autoritate, este aceea a higienei, a respectării higienei în ateliere și fabrici.

Băiatul ce intră ucenic în atelierul dv. vine din cine știe ce fund de țară. Primiți-i cu toată dragostea și tratați-l în condiții cât mai omenești, pentru a vă fi credincios și pentru ca să vă jubească.

Și vă va fi credincios, când, pe lângă arta meșteșugului ce învață, va găsi posibilitățile de a trăi în condiții cât mai higienice.

Sfaturile dv., apoi, îi sunt de mare importanță. El trebue ferit de orice promiscuitate, ferit de strada care îl poate apuca și arunca în nenorocirile vieții.

Ași dori ca igiena copilului ce intră în atelierele dv. să nu sufere cu nimic, iar sufletul lui să fie cald de sfaturile bune și dragostea ce-i arătați.

De obiceiu, omuî — desigur copilul mai mult — este dispus la o însușire superficială a meseriei la care este trimis sau la care intră. Și la această superficialitate îl îndeamnă ușurința cu care la lucrurile la început.

Trebue să-i scoateți copilului din cap această tendință îndemnându-l la lucru serios și la o rânduială a vieții lui proprii, rânduială în care intră acel element de estetică necesar oricărei meserii.

Higiena și estetica sunt cele două elemente de educarea viitorilor dv. înlocuitori.

Intrebuințarea timpului liber, să nu fie lăsată la discreția ucenicului. El trebue dirijat prin dv., pentru a profita la maximum. Fie cinstind, fie ajutându-i să descopere ceva nou, fie că muncesc din plăcere la cine știe ce realizare, se ajunge astfel la o armonie deplină între patron și salariat, la o familie ce se respectă. Și din respect se ajunge la acea dragoste care este cimentul meseriei, al profesiunii.

Vom incerca, pe viitor, să dăm atenție deosebită, întreprinderilor industriale ce se vor remarca în direcția pregătirii ucenicilor lor și a unei armonii între salariat și patron.

Vom premia acele întreprinderi cari caută să aducă în circulație un progres bazat pe hărnicie, armonie și ispravă hotărâtă.

Apelul de azi îl adresez tuturor.

Să nu se creadă că vom face deosebiri.

Intreprinderile model le vom sprijini cu toată dragostea. Și ceeace spun o voiu face. O să caut să fiu pretutindeni animator al dorinței de mai bine. Să fiu pretutindeni omul dreptății pentru români.

Până astăzi am stat puțin de vorbă asupra situației dv. Insă în acest timp scurt, aproape din mers am sesizat nevoile ce trebuesc remediate.

Nu promit nimic.

Vă cer să vă înțelegeți să vă iubiți și să credeți că viitorul este pentru dv. și pentru țara aceasta.

Voiu lucra pentru țară, cu o dorință sălbatecă de a o ridica cât mai sus. Fiindcă merită, după toate sacrificiile ei.

D. **St. Toma**, vorbind în numele Blocului meseriașilor din Capitală, a mulțumit d-lui ministru Iasinschi pentru grija ce-o arată meșteșugarilor — patroni sau salariați.

D. prof. **Gh. Macrin**, vorbind despre relele trecutului, a arătat cari sunt tendințele actuale pentru remedierea răului, relevând că planul general al muncii trebue întocmit într'o înțelegere deplină între elementele ce compun câmpul muncii — patron și salariat.

In calitate de conducător al organizației „Luptă și lumină", d. prof. Macrin dă apoi unele indicații cu privire la organizarea timpului liber al muncitorului.

D. **Gh. Ghițea**, secretarul general al ministerului muncii, arată că reformele și măsurile ce se iau de către minister nu poartă de loc pecetia grabei.

Se lucrează totul în tihnă. Pentrucă voim să dăm muncii viață, nu legi cum s'a făcut întotdeauna. In tot ceeace facem nu plecăm urechea la nici o patimă politică. Fiindcă legiunea n'a venit să facă răsbunări, ci să construiască. Și în acest șantier fiecare își ocupă locul prin muncă.

După ce s'au mai făcut unele propuneri, ședința s'a încheiat, hotărându-se ca orice propuneri să fie înaintate ministerului în scris și discutate cu cei în drept de cei ce le fac.

Comisia tehnică sanitară a armatei

Prin decizie ministerială s'a înființat pe data de 1 Noembrie 1940, comisia tehnică sanitară a ministerului apărării naționale, compusă din: inspectorul general sanitar al armatei; medicul șef al spitalului militar R. E.; medicul șef al comandamentului militar al Capitalei.

Comisia se va putea completa după cazuri și la nevoe, cu un medic specialist consultant.

Atribuțiunile acestei comisii vor fi următoarele:

Clasarea ofițerilor activi pentru birou. (L.P. O., art. 58 și 62).

Pensionarea pe temei de boală a gradelor inferioare, văduvelor și urmașilor lor. (Legea de pensionare a gradelor inferioare, Aprilie 1894).

Contestațiunile ofițerilor și subofițerilor invalizi de război. (Legea de pensiuni din 2 Septembrie 1920).

Cazurile de arbitraj tehnic în cazuri de reforme, disponibilitate, etc. (Art. 58 din legea de organizare a M. Ap. N.).

Durata funcționării comisiei va fi până la 1 Aprilie 1941.

Membrii comisiunii nu au drept la niciun fel de misie sau îndemnitate de transport sau ore suplimentare, comisia funcționând în cadrul programului normal al zilei.

Activitatea Comisiunilor de anchetă

Comunicat

Comisiunea pentru verificarea gestiunii și administrării Societății române de radiodifuziune, a audiat în cursul zilei de 16 Noemvrie a. c. pe domnii Mircea Georgescu, inginer, fost subdirector general tehnic la Societatea de radiodifuziune și generaî Dumitru Ștefănescu-Amza, fcst președinte al consiliului de administrație al acestei societăți.

In ziua de 18 Noemvrie a. c. comisiunea a audiat pe d-nii Vasile Ionescu, avocat și inginer Gheorghe Cârnu Munteanu, fost director generaî al societății și Sorin Betolian, secretar general al societății.

*

Comisiunea pentru revizuirea proceselor politice și sancționarea magistraților vinovați, a făcut în ziua de 18 Noemvrie 1940 diverse confruntări între martori și informatorii audiați în trecut.

*

Comisiunea pentru controlul fondurilor Frontului renașterii naționale, partidului națiunii și serviciului social roagă pe toți foștii președinți ai organizațiunilor de ținut și județ și foștii comandanți de ținut și județ ai gărzilor naționale, care au funcționat în teritoriile cedate și au domiciliul în țară, să comunice de urgență prin carte poștală noua lor adresă, la sediul comisiunei din București, b-dul Elisabeta nr. 25.

*

D. St. Stăncescu, co[illegible]r la Curtea de apel București, a fost numit secretar în comisiunea pentru controlul fondurilor foștilor demnitari, în locul d-lui Niccle Ghimpa, consilier la aceeași Curte, demisionat.

Toți camarazii Grupului V — Răzleți — sunt convocați pentru Marți 19 Noembrie a. c. orele 10 dimineața la Primăria Suburbanei Grivița.

Tinuta legionară obligatorie.

Dinți albi - respirație sănătoasă prin pasta de dinți Chlorodont